

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 340/06-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. marca 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti JUDr. G. G., R., zastúpeného advokátom JUDr. R. B., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 porušil základné právo JUDr. G. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. JUDr. G. G. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 220 000 Sk (slovom dvestodvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. G. G. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 936 Sk (slovom osemtisícdeväťstotridsaťšesť slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. R. B., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 8. novembra 2006 č. k. I. ÚS 340/06-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť JUDr. G. G., R. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti uvádza: „*Pred Okresným súdom Bratislava I sa pod č. k. 9 C 49/96 vedie súdny spor medzi mnou ako žalobcom a Ministerstvom vnútra SR ako žalovaným o zaplatenie 198.411,- Sk s príslušenstvom. Vec nie je do dnešného dňa právoplatne skončená a nachádza sa v štádiu konania pred súdom prvého stupňa.*

Svojim podaním zo dňa 19. 09. 2005 som sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR so s'ťažnosťou na prieťahy vo vyššie uvedenom súdnom konaní, v ktorom sa už vyše 10 rokov rieši odškodnenie môjho služobného úrazu. (...) žalobu som podal 07. 03. 1996, posledné pojednávanie vo veci bolo 23. 09. 2003 a posledným úkonom súdu voči mne bolo

zaslanie mi vyjadrenia vedľajšieho účastníka dňa 03. 08. 2004. Poukázal som aj na to, že táto moja sťažnosť nie je prvou a je iba opakovaním predošlých urgencií dovtedy adresovaných priamo súdu.

Ministerstvo spravodlivosti SR moju vyššie uvedenú sťažnosť doručilo na Okresný súd Bratislava I., od ktorého som pod č. k. Spr. 3213/02 obdržal odpoveď zo dňa 10. 12. 2005, v ktorej súd priznal pochybenie a potvrdil, že v mojej veci došlo ku zbytočným prieťahom v konaní (...).

Od vybavenia mojej sťažnosti (...) sa v postupe súdu nič nezmenilo. Prieťahy v konaní pretrvávajú naďalej (...).“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol takto:

„Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 porušil základné právo sťažovateľa JUDr. G. G., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresnému súdu Bratislava I. sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi JUDr. G. G. sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 1.000.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava I. je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania k rukám JUDr. R. B., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 3213/02 z 27. decembra 2006 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 23. januára 2007.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci uviedol:

„(...) netrvám na ústnom prejednaní doučenej ústavnej sťažnosti, súhlasím s tým, aby (...) Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti (...).

Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ využil možnosť v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. v platnom znení a podal sťažnosť na prietahy v konaní na Okresný súd Bratislava I. Sťažnostný spis je vedený pod Spr. 3213/02 a jeho sťažnosť bola hodnotená ako dôvodná. (...)

Ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 49/1996 predmetné konanie je poznačené prietahmi v konaní. V oddelení 9 C v súlade s Občianskym súdnym poriadkom sa vybavuje vysoký počet pridelených vecí popri priebežnom mesačnom nápade nových vecí. Vo veci už bol konštatovaný prietah v konaní.

Spoukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že súd konal v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení 9 C.

V prípade, že ÚS SR dospeje k záveru, že bolo porušené základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, navrhujeme aby ÚS SR nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie z dôvodu, že vo veci bol stanovený termín pojednávania a v súčasnosti sa vykonáva znalecké dokazovanie. (...)

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„(...) oznamujem, že súhlasím s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu. (...)

Vo svojom vyjadrení zo dňa 27. decembra 2006 (...) Okresný súd Bratislava I. ako porušovateľ priznal prietahy v konaní vedenom pod č. 9 C 49/1996. Napriek tomuto konštatovaniu porušovateľ v závere svojho vyjadrenia navrhuje nepriznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie z dôvodu, že vo veci bol stanovený termín pojednávania a v súčasnosti sa vykonáva znalecké dokazovanie. Tieto skutočnosti však nie je možné považovať za dôvod nepriznania finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľ na svojej sťažnosti naďalej trvá v celom rozsahu. Ako to vyplýva aj z vyjadrenia samotného porušovateľa sú výčitky sťažovateľa ku priebehu konania vedeného porušovateľom pod č. 9 C 49/1996 opodstatnené. Požadované finančné

zadosťučinenie, ktoré navrhuje porušovateľ sťažovateľovi nepriznať, je primerané. Vzhľadom na okolnosti prípadu ho možno považovať za mierne.

Sťažovateľ sa v predmetnom konaní vedenom porušovateľom domáha doriešenia jeho odškodnenia z pracovného úrazu. Vzhľadom na desať rokov trvajúce prieťahy v súdnom konaní stratil vieru v správne a spravodlivé rozhodnutie súdu a najmä v to, že sa rozhodnutia vôbec niekedy dočká. Počas týchto dlhých rokov žije v právnej a s tým spojenej ekonomickej neistote. Je pochopiteľné, že sa cíti byť zdĺhavým postupom súdu dotknutý. V predmetnom konaní sa rozhoduje o veci, ktorá sa ho osobne týka, ide o odškodnenie pracovného úrazu, v dôsledku ktorého sa podstatne zhoršil jeho zdravotný stav a tým aj spôsob a kvalita jeho života.

Vzhľadom na prieťahy v konaní nadobudol pocit, že jeho žaloba je pre súd nepodstatná. Porušovateľ svojim postupom zničil vieru sťažovateľa v silu zákona, spravodlivosť súdnych rozhodnutí a dostupnosť súdov. Prieťahy v konaní negatívne ovplyvnili aj každodenný život sťažovateľa, keďže v prípade, ak by sa jeho nároku vyhovel v primeranom čase po podaní žaloby, mal by dnes iný život a životnú pohodu. Finančné zadosťučinenie je opodstatnené a preto sťažovateľ naďalej požaduje jeho priznanie.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

4. V tejto veci pôvodne prijímal sťažnosť I. senát ústavného súdu, pretože v roku 2006 a v roku 2007 v súlade s rozvrhom práce na tieto roky bol sudca spravodajca Juraj

Horváth členom I. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu 28. februára 2007 Rozvrhom práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2007 sp. zn. Spr 140/07 rozhodlo, že s účinnosťou od 28. februára 2007 sa sudca spravodajca Juraj Horváth stal členom II. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu zároveň rozhodlo, že veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Juraj Horváth, sa prerokúvajú v II. senáte ústavného súdu. Z tohto dôvodu sa táto vec prerokovala a rozhodla vo veci samej v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

5. Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 49/96:

- 7. marec 1996 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa o zaplatenie 198 411 Sk z dôvodu neúplného odškodnenia služobného úrazu proti odporcovi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, B. (ďalej len „odporca“), za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu S., a. s., N. (ďalej len „vedľajší účastník“),
- 12. marec 1996 – okresný súd doručoval návrh sťažovateľa na vyjadrenie odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi,
- 8. august 1996 – sťažovateľ upravil petit pôvodného návrhu zo 7. marca 1996 (zmena výšky požadovanej finančnej sumy v dôsledku aktuálnej právnej úpravy z mája 1996),
- 18. marec 1997 – po vyjadreniach účastníkov konania a vedľajšieho účastníka bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu potreby doplnenia dokazovania,
- 19. november 1997 – okresný súd uznesením zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia vec odstúpi odporcovi na konanie a rozhodnutie ako vecne príslušnému orgánu,
- 5. december 1997 – odporca sa odvolal proti uzneseniu o zastavení konania,
- 10. december 1997 – okresný súd doručoval odvolanie odporcu sťažovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi konania na vyjadrenie,
- 23. január 1998 – spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o opravnom prostriedku odporcu, ktorý 29. mája 1998 uznesením č. k. 18 Co 20/98-32 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil 6. júla 1998 na ďalšie konanie,

- 15. júl 1998 – okresný súd doručoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom konania a vedľajšiemu účastníkovi (prevzali 3. augusta 1998),
- 15. december 1999 – odporca ospravedlnil neúčast' svoju aj svojho zástupcu na pojednávaní 16. decembra 1999 z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti,
- 16. december 1999 – pojednávanie bolo po vyjadreniach právneho zástupcu sťažovateľa a vedľajšieho účastníka odročené na 27. január 2000, okresný súd uložil právnemu zástupcovi sťažovateľa predložiť listinné dôkazy uvedené v rozhodnutí krajského súdu,
- 27. január 2000 – po vyjadreniach účastníkov a vedľajšieho účastníka bolo pojednávanie odročeného na neurčito,
- 17. jún 2002 – okresný súd uznesením ustanovil v konaní znalca z odboru ekonomika Doc. J. B. (ďalej len „znalec“), zároveň uložil sťažovateľovi a odporcovi zložiť preddavok na trovy spojené s vypracovaním znaleckého posudku,
- 20. júl 2002 – uznesenie, ktorým okresný súd ustanovil znalca nadobudlo právoplatnosť,
- 30. december 2002 – znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok,
- 19. september 2003 – vedľajší účastník ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní nariadenom na 23. september 2003,
- 23. september 2003 – po vyjadreniach účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu potreby špecifikovania nárokov sťažovateľa na náhradu za stratu na jeho zárobku za obdobie od 1. januára 1996 až do 31. decembra 2002,
- 3. august 2004 – okresný súd doručoval vyjadrenie vedľajšieho účastníka sťažovateľovi a odporcovi,
- 13. september 2004 – okresnému súdu bolo opätovne doručené vyjadrenie sťažovateľa k podaniu vedľajšieho účastníka,
- 9. január 2006 – vedľajší účastník oznámil okresnému súdu vystúpenie z konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu,
- 13. január 2006 – okresný súd doručoval oznámenie vedľajšieho účastníka o jeho vystúpení z konania odporcovi a sťažovateľovi,
- 2. marec 2006 – po vyjadreniach sťažovateľa, odporcu, znalca a vedľajšieho účastníka bolo pojednávanie odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania znaleckým dokazovaním,

- 27. október 2006 – okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment Ing. L. R. (ďalej len „znalec č. 2“), uznesenie doručoval účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi konania, taktiež žiadal vedľajšieho účastníka o zaslanie rozpisu a podrobného vyčíslenia všetkých plnení poskytnutých sťažovateľovi z dôvodu úrazovej renty za obdobie od 1. decembra 1992 až dosiaľ.

Spis sa od 27. februára 2007 nachádza u znalca č. 2 za účelom vypracovania znaleckého posudku.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia

štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05, I. ÚS 232/06).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 49/96 došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je nárok na zaplatenie finančnej čiastky z dôvodu neúplného odškodnenia služobného úrazu, t. j. vec, ktorá má dopad na výšku životnej úrovne sťažovateľa (jeho príjem) a ktorej povaha si preto vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu, aby bol naplnený účel súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená [§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že označené konanie okresného súdu vykazuje určitý stupeň zložitosti, o čom svedčí skutočnosť, že bolo opakovane nariadené znalecké dokazovanie, ktoré mohlo mať a aj malo vplyv na doterajšiu dĺžku označeného konania.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom označeného občianskoprávneho konania je náhrada škody spôsobenej ublížením na zdraví, t. j. vec, ktorej povaha (spor o existenciu nárokov, ktoré môžu byť zdrojom príjmov sťažovateľa) si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

2. Pokiaľ ide o správanie sa sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne závažné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľ prispel k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom a ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k prietahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti zistil, že okresný súd vo veci vykonal nespočetné úkony, ktoré však neviedli k meritórnemu rozhodnutiu vo veci. Postup okresného súdu zhodnotil ústavný súd ako neefektívny.

Celková doba neefektívnej činnosti okresného súdu podľa názoru ústavného súdu je viac ako 8 rokov. Okresný súd totižto robil úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, o čom svedčí aj skutočnosť, že v poradí druhé znalecké dokazovanie začalo až 27. februára 2007, t. j. takmer 11 rokov od podania návrhu na začatie konania (prvé bolo nariadené v roku 2002, t. j. viac ako šesť rokov od začatia konania).

Ústavný súd poznamenáva, že dobu, počas ktorej sa spis z dôvodu odvolacieho konania nachádzal na krajskom súde (od 23. januára 1998 do 6. júla 1998) a ktorej dĺžku, resp. trvanie nemohol okresný súd ovplyvniť, nemožno z objektívnych dôvodov pripočítať na jeho ťarchu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako je to uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 000 Sk, ktorého primeranosť odôvodnil dlhotrvajúcimi prietahmi v konaní, právnou neistotou, v ktorej sa počas konania nachádza a *„hlavne s poukazom na nedoriešenie môjho odškodnenia za pracovný úraz“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na dlhodobú nečinnosť okresného súdu, celkovú dĺžku konania, ako aj s prihliadnutím na povahu veci pred všeobecným súdom a jeho význam pre sťažovateľa považuje za primerané v sume 220 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu z 5. októbra 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 23. januára 2007). Za dva úkony uskutočnené v roku 2006 patrí odmena v sume dvakrát 2 730 Sk a režijný paušál dvakrát 164 Sk a za jeden úkon uskutočnený v roku 2007 patrí odmena v sume 2 970 Sk a režijný paušál 178 Sk (§ 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 8 936 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007